

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **I. C.**, zastoupený JUDr. Petrem Práglem, advokátem se sídlem Dlouhá 5, 400 01 Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2004, č. j. OAM-3179/VL-10-04-2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 12. 2006, č. j. 14 Az 520/2004 - 45,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna ustanoveného advokáta JUDr. Petra Prágla **s e u r č u j e** částkou 7200 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10. 12. 2004 neudělil žalovaný žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu; současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 29. 12. 2004. Krajskému soudu se následně v řízení o žalobě nedařilo doručit žalobci usnesení ze dne 19. 4. 2005, jímž nevyhověl návrhu žalobce na ustanovení zástupce, když soud postupně doručoval na tři možné adresy pobytu žalobce a to i v součinnosti s Policií České republiky. Jelikož byl žalobce nekontaktní, ustanovil mu krajský soud usnesením ze dne 7. 11. 2006 opatrovnici (usnesení vyvěsil na úřední desku). Následně svým usnesením ze dne 18. 12. 2006 řízení o žalobě zastavil.

Dne 28. 2. 2007 podal žalobce (stěžovatel) osobně u krajského soudu kasační stížnost proti uvedenému usnesení o zastavení řízení a navrhl, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Současně žádal o ustanovení zástupce. Krajský soud usnesením ze dne 21. 3. 2007 ustanovil stěžovateli zástupce a následně předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako předčasnou.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Ustanovení § 42d odst. 2 věta druhá o. s. ř. pak stanoví, že usnesení o ustanovení opatrovníka účastníku neznámého pobytu, účastníku, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, a právnické osobě, která jako účastník řízení nemůže před soudem vystupovat proto, že tu není osoba oprávněná za ni jednat nebo že je sporné, kdo je osobou oprávněnou za ni jednat, se doručuje jen ostatním účastníkům řízení a ustanovenému opatrovníku a vyvěsí se na úřední desce soudu. Konečně podle § 50i odst. 1 o. s. ř. má-li být rozhodnutí nebo jiná písemnost vyvěšena na úřední desce soudu, platí, že patnáctým dnem po vyvěšení byly doručeny účastníkům, kteří nejsou soudu známi nebo jejichž pobyt není znám anebo kterým se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, a zástupcům nebo opatrovníkům účastníků, jejichž pobyt není znám nebo kterým se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, popřípadě též dalším osobám, o nichž to stanoví zákon.

V projednávaném případě vydal krajský soud usnesení o ustanovení opatrovnice stěžovateli, které vyvěsil na úřední desku soudu. Ze soudního spisu přitom vyplývá, že uvedená písemnost byla vyvěšena dne 7. 11. 2006 a sňata dne 20. 11. 2006; na úřední desce tedy byla k dispozici 13 dní. Ačkoliv z ustanovení § 50i odst. 1 o. s. ř. výslovně nevyplývá, že má být písemnost na úřední desce vyvěšena právě 15 dní (mluví se zde pouze o fikci doručení patnáctým dnem), lze tuto skutečnost bezpochyby dovodit z účelu tohoto ustanovení, jímž je pokus o, byť zcela jistě nedokonalé, uvědomění nekontaktního účastníka řízení o rozhodnutí, které znamená zásadní zásah do jeho procesních práv. Z tohoto důvodu také nelze lhůtu 15 dnů považovat za lhůtu pořádkovou.

Jestliže tedy krajský soud neponechal usnesení o ustanovení opatrovnice vyvěšeno na úřední desce alespoň na dobu 15 dnů, nemohlo dojít k fiktivnímu doručení tohoto usnesení stěžovateli po uplynutí této lhůty. Usnesení o ustanovení opatrovnice proto nenabýlo právní moci a následné doručení usnesení krajského soudu o zastavení řízení ze dne 18. 12. 2006 opatrovnici nelze považovat za účinné. V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu je „*kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, které nebylo řádně doručeno a z tohoto důvodu nenabýlo právní moci, předčasná*“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2003, č. j. 1 As 4/2003 - 48). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako předčasnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Ačkoliv byla kasační stížnost odmítnuta, je krajský soud povinen napravit své pochybení v doručování, znovu vyvěsit na úřední desce usnesení o ustanovení opatrovnice stěžovateli a následně ji doručit i usnesení o zastavení řízení. Nicméně jak již Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací činnosti dovodil, „*institut opatrovníka ustanoveného podle § 29 odst. 3 o. s. ř. má své opodstatnění pouze v případě, kdy reálně existují skutečnosti, pro které byl opatrovník ustanoven. Pokud dojde ke změně situace, tj. odpadne důvod pro ustanovení opatrovníka, jeho funkce zaniká a soud nadále jedná s účastníkem řízení*“ (blíže viz rozsudek ze dne 26. 2. 2004, č. j. 4 Azs 12/2004 - 61). Bude-li tedy stěžovatel kontaktní, je krajský soud povinen jednat přímo s ním. Teprve po řádném doručení usnesení o zastavení řízení může stěžovatel proti němu v zákonné lhůtě podat kasační stížnost.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl žalobci ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal ustanovenému zástupci v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 6 300 Kč za tři úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a dvě doplnění

kasační stížnosti [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 900 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Celkem tedy zástupci náleží 7200 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu